

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 6ης Μαρτίου 1996 *

Στην υπόθεση T-93/94,

Michael Becker, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Roy Nathan, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 18, rue des Glacis, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

προσφεύγων,

κατά

Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους Jean-Marie Stenier και Jan Inghelram, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, 12, rue Alcide de Gasperi, Kirchberg, *

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της από 2 Δεκεμβρίου 1993 αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος σχετικά με την κατάταξή του σε κλιμάκιο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Saggio, Πρόεδρο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 8ης Νοεμβρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και νομικό πλαίσιο

- 1 Ο προσφεύγων εισήλθε στην υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου την 1η Σεπτεμβρίου 1981. Στην αρχή ήταν τοποθετημένος στο γραφείο του γερμανικής ιθαγενείας μέλους του οργάνου αυτού μέχρι τη λήξη της θητείας του στις 17 Οκτωβρίου 1983. Όταν έπαυσε να ασκεί αυτά τα πρώτα καθήκοντα ο προσφεύγων είχε βαθμό A 4, πρώτο κλιμάκιο.
- 2 Στις 17 Οκτωβρίου 1983 ο προσφεύγων προσελήφθη με νέα σύμβαση ως έκτακτος υπάλληλος με κατάταξη στον βαθμό A 7, τρίτο κλιμάκιο, και αρχαιότητα κατά κλιμάκιο από 18 Οκτωβρίου 1983.

- 3 Στις 18 Οκτωβρίου 1984, αφού επέτυχε σε διαγωνισμό υπαλλήλων διοικήσεως, ο προσφεύγων διορίστηκε ως μόνιμος υπάλληλος με κατάταξη στον βαθμό Α 7, τρίτο κλιμάκιο, και αρχαιότητα κατά κλιμάκιο από τις 18 Οκτωβρίου 1984.
- 4 Όταν ο προσφεύγων προσελήφθη ως μόνιμος υπάλληλος, το άρθρο 32 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) όριζε, στο πρώτο εδάφιο, ότι «Ο προσλαμβανόμενος υπάλληλος κατατάσσεται στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού του.» Εντούτοις, το δεύτερο εδάφιο προσέθετε ότι «Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται, προκειμένου να λάβει υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του χορηγήσει βελτίωση αρχαιότητας κατά κλιμάκιο στον βαθμό αυτό· η βελτίωση αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει τους 72 μήνες στους βαθμούς Α 1 έως Α 4, LA 3 και LA 4 και τους 48 μήνες στους άλλους βαθμούς.» Κατ' εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου ο προσφεύγων κατατάχθηκε κατά τον διορισμό του στο τρίτο κλιμάκιο αντί του πρώτου.
- 5 Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 3947/92 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών (στο εξής: κανονισμός 3947/92), προσέθεσε ένα τρίτο εδάφιο στο άρθρο 32 του ΚΥΚ. Το εδάφιο αυτό ορίζει ότι «Ο έκτακτος υπάλληλος, η κατάταξη του οποίου καθορίστηκε σύμφωνα με τα κριτήρια κατάταξης που θεσπίστηκαν από το όργανο, διατηρεί την αρχαιότητα κατά κλιμάκιο που είχε αποκτήσει ως έκτακτος υπάλληλος όταν διορίστηκε υπάλληλος στον ίδιο βαθμό αμέσως μετά την περίοδο αυτή.» Ο κανονισμός 3947/92 δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 31 Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 404, σ. 1) και άρχισε να ισχύει, βάσει του άρθρου 14, την 1η Ιανουαρίου 1993.
- 6 Με έγγραφο της 5ης Φεβρουαρίου 1993 ο προσφεύγων ζήτησε από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) του καθού κοινοτικού οργάνου να επανεξετάσει την κατάταξή του σε κλιμάκιο, λαμβάνοντας υπόψη τη νέα ρύθμιση που προσετέθη στον ΚΥΚ. Δεχόμενος με το έγγραφο αυτό ότι,

- βάσει της διατυπώσεως του άρθρου 32 του ΚΥΚ το 1984, δεν ήταν δυνατή η κατάταξή του σε υψηλότερο κλιμάκιο, ο προσφεύγων αιτιολόγησε το αίτημά του επικαλούμενος το καθήκον αρωγής των κοινοτικών οργάνων, το γεγονός ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις η ΑΔΑ του καθού είχε προβεί σε ανακατατάξεις σε ανώτερο κλιμάκιο και τη σημασία της αρχαιότητας κατά κλιμάκιο στο πλαίσιο των διαδικασιών προαγωγών.
- 7 Όσον αφορά ειδικότερα την υποχρέωση αρωγής, ο προσφεύγων υπογράμμισε με το ίδιο έγγραφο ότι, όταν αποφαινεται περί της καταστάσεως υπαλλήλου, η ΑΔΑ οφείλει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον του ενδιαφερομένου υπαλλήλου.
- 8 Ελλείπει απαντήσεως του καθού, ο προσφεύγων επανέλαβε το αίτημά του με έγγραφο της 6ης Μαΐου 1993. Με το έγγραφο αυτό υπογράμμισε εκ νέου τη σημασία της αρχαιότητας κατά κλιμάκιο στο πλαίσιο των διαδικασιών προαγωγών.
- 9 Με έγγραφο της 2ας Ιουνίου 1993 το καθού απέρριψε το αίτημα του προσφεύγοντος. Προς στήριξη της απορριπτικής αυτής αποφάσεως ανέφερε ότι η κατάταξη σε κλιμάκιο γίνεται μία μόνο φορά τη στιγμή της προσλήψεως, ότι ο κανονισμός 3947/92 δεν έχει αναδρομικό αποτέλεσμα και ότι η ΑΔΑ του Ελεγκτικού Συνεδρίου ουδέποτε είχε επανεξετάσει κατάταξη σε κλιμάκιο ύστερα από τροποποίηση του ΚΥΚ.
- 10 Στις 4 Αυγούστου 1993 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ κατά της απορρίψεως του αιτήματός του. Με την ένσταση αυτή υπογράμμισε ότι δεν ζητούσε επανεξέταση με αναδρομικό αποτέλεσμα, αλλά μόνον βελτίωση της κατατάξεώς του σε κλιμάκιο από 1ης Ιανουαρίου 1993, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 3947/92. Στην αλληλουχία αυτή επικαλέστηκε απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου, με την οποία ακριβώς χορηγήθηκε η βελτίωση αυτή σε 102 υπαλλήλους του εν λόγω κοινοτικού οργάνου, καθώς και την πάγια πρακτική της Επιτροπής, που συνίσταται στην εφαρμογή ήδη από πολλά χρόνια του ΚΥΚ όπως ισχύει σήμερα.

- 11 Με την ένστασή του ο προσφεύγων παρέθεσε επίσης ένα παράδειγμα των δυσμενών συνεπειών που θα επέρχονταν σε βάρος των ατόμων που έχουν προσληφθεί στο παρελθόν αν δεν εφαρμοσθεί το νέο σύστημα που προβλέπει το άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ. Ισχυρίστηκε ότι ένας έκτακτος υπάλληλος που θα επιτύγχανε στον εσωτερικό διαγωνισμό που βρισκόταν τότε σε εξέλιξη στο Ελεγκτικό Συνέδριο προς πλήρωση θέσως βαθμού Α 5 θα μπορούσε να καταταγεί απευθείας στον βαθμό Α 5, έκτο κλιμάκιο, ενώ ο ίδιος είχε καταταγεί μόλις στο τρίτο κλιμάκιο, παρά την πλέον των 18 ετών επαγγελματική του πείρα σε θέσεις της κατηγορίας Α. Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι τέτοιες δυσαναλογίες θα ήταν σαφώς δυσμενείς γι' αυτόν στις μεταγενέστερες προαγωγές.
- 12 Το καθού απέρριψε την ένσταση με έγγραφο της 2ας Δεκεμβρίου 1993. Προς στήριξη της απορριπτικής αυτής απόφασης επανέλαβε καταρχάς ότι το νέο άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν μπορούσε να έχει εφαρμογή στον προσφεύγοντα, καθόσον η κατάταξή του σε κλιμάκιο είχε γίνει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μπορούσε να πραγματοποιηθεί μία μόνο φορά, ήτοι τη στιγμή της προσλήψεώς του. Το καθού ισχυρίστηκε στη συνέχεια ότι, έστω και αν άλλα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν τη νέα διάταξη σε υπαλλήλους προσληφθέντες πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι η εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου μεταχείριση του προσφεύγοντος εισάγει δυσμενείς διακρίσεις. Πράγματι, ουδέποτε θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως με βάση σύγκριση του τρόπου αντιμετώπισεως μιας δεδομένης περιπτώσεως με μιαν ευνοϊκότερη μεν, πλην όμως παράνομη αντιμετώπιση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Υπό τις περιστάσεις αυτές ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή βάσει του άρθρου 91, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Μαρτίου 1994.
- 14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1995.

- 15 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την από 2 Δεκεμβρίου 1993 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
 - να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- 16 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή.
 - να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Επί της ουσίας

- 17 Ο προσφεύγων επικαλείται ουσιαστικά δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής του. Ο πρώτος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο δεύτερος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρεώσεως αρωγής που υπέχει η διοίκηση έναντι των υπαλλήλων.

Πρώτος λόγος: παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Συνοπτική παράθεση των ισχυρισμών των διαδίκων

- 18 Προς στήριξη του πρώτου λόγου ο προσφεύγων επικαλείται το άρθρο 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, κατά το οποίο οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατη-

γορία υπόκεινται «στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας». Ο προσφεύγων διατείνεται ότι διαπράχθηκε παράβαση της διατάξεως αυτής με δύο τρόπους. Πρώτον, υφίσταται άνιση μεταχείριση εντός του Ελεγκτικού Συνεδρίου μεταξύ υπαλλήλων που εξακολουθούν να παραμένουν στο κλιμάκιο στο οποίο κατατάχθηκαν κατ' εφαρμογή της προηγούμενης διατυπώσεως του άρθρου 32 του ΚΥΚ και εκείνων που κατατάχθηκαν και θα καταταγούν κατ' εφαρμογή της νέας διατυπώσεως του άρθρου αυτού. Δεύτερον, υφίσταται άνιση μεταχείριση μεταξύ των υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου των οποίων η κατάταξη σε κλιμάκιο αποφασίστηκε βάσει της προηγούμενης διατυπώσεως του άρθρου 32 του ΚΥΚ και εκείνων των άλλων κοινοτικών οργάνων.

- 19 Όσον αφορά το πρώτο είδος ανισότητας, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το καθού κατέταξε υπαλλήλους νεότερους και λιγότερο πεπειραμένους σε σχέση με τον ίδιο σε υψηλότερα κλιμάκια. Υποστηρίζει ότι το καθού παρέβλεψε τον σκοπό του κανονισμού 3947/92, ο οποίος είναι ακριβώς η εξάλειψη των μονίμων μειονεκτημάτων τα οποία δημιουργούνται εξαιτίας της προηγούμενης διατυπώσεως του άρθρου 32 του ΚΥΚ. Στην αλληλουχία αυτή ο προσφεύγων επανέλαβε, επ' ευκαιρία ερωτήσεως κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι εμμένει στον ισχυρισμό του ότι το καθού παρέβη τον κανονισμό 3947/92 μη ερμηνεύοντάς τον ορθά με βάση τον σκοπό του και την αρχή της ισότητας.
- 20 Επιπλέον, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι το καθού διόρθωσε συστηματικά την κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλων σε παρόμοιες με τη δική του περιπτώσεις. Ορισμένες μάλιστα από τις διορθώσεις αυτές έγιναν μετά την εκπνοή κάθε σχετικής διοικητικής προθεσμίας. Ο προσφεύγων υποθέτει εξ αυτού ότι το καθού ενήργησε με τον τρόπο αυτόν για λόγους σκοπιμότητας.
- 21 Όσον αφορά τις παρόμοιες προς τη δική του περιπτώσεις, ο προσφεύγων επικαλείται ειδικότερα τη διόρθωση της κατατάξεως σε κλιμάκιο του R, παρά την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεώς του και την εκπνοή της προθεσμίας προς άσκηση προσφυγής, αντίστοιχη διόρθωση της κατατάξεως σε κλιμάκιο του προϊσταμένου της υπηρεσίας προσωπικού και, τέλος, την περίπτωση υπαλλήλου ο οποίος επέτυχε σε εσωτερικό διαγωνισμό, η κατάταξη σε κλιμάκιο του οποίου αποφασίστηκε λαμβανομένης υπόψη της επαγγελματικής πείρας που είχε αποκτήσει στην κατηγορία A.

- 22 Το καθού αμφισβητεί ότι οι περιπτώσεις τις οποίες παραθέτει ο προσφεύγων είναι συγκρίσιμες προς τη δική του. Οι διορθώσεις της κατατάξεως σε κλιμάκιο του R και του ως άνω υπαλλήλου της υπηρεσίας προσωπικού πραγματοποιήθηκαν κατόπιν ερμηνείας του άρθρου 32 του ΚΥΚ από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 1984, 17/83, Αγγελίδης κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 2907), και της 29ης Ιανουαρίου 1985, 273/83, Michel κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 347), -οπότε ο προσφεύγων δεν μπορεί να τις επικαλείται, καθόσον αυτός ζητεί ανακατάταξη του ύστερα από τροποποίηση της νομοθεσίας. Όσον αφορά την τρίτη περίπτωση την οποία προβάλλει ο προσφεύγων, το καθού υποστηρίζει ότι πρόκειται για «όπως εξαιρετική περίπτωση δεύτερης εφαρμογής του άρθρου 32 του ΚΥΚ», η οποία δεν έχει καμία σχέση με τα περιστατικά της παρούσας διαφοράς.
- 23 Το καθού υποστηρίζει περαιτέρω ότι σύγκριση με την περίπτωση του προσφεύγοντος επιδέχονται μόνον οι περιπτώσεις υπαλλήλων οι οποίοι διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 και οι οποίοι, ως έκτακτοι υπάλληλοι, βρισκόνταν στον ίδιο βαθμό αμέσως πριν από τον διορισμό τους. Όμως, το καθού υπογράμμισε, τόσο με τα υπομνήματά του όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν προέβη σε διόρθωση της κατατάξεως σε κλιμάκιο για κανέναν από τους υπαλλήλους αυτούς, καθόσον το άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν μπορεί να ερμηνευθεί παρά μόνον υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή αποκλειστικά στους διορισμούς που πραγματοποιήθηκαν μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 3947/92.
- 24 Όσον αφορά το δεύτερο είδος ανισότητας, ο προσφεύγων, συγκρίνοντας τη συμπεριφορά του καθού με εκείνη των άλλων κοινοτικών οργάνων, υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο και η Επιτροπή επανεξέτασαν αυτεπαγγέλτως την κατάταξη σε κλιμάκιο όλων των υπαλλήλων που βρισκόνταν σε παρόμοια θέση με τη δική του. Παρατηρεί ότι ο ΚΥΚ είναι ο ίδιος για όλους τους υπαλλήλους των Κοινοτήτων και ότι, κατά συνέπεια, το καθού οφείλει να λαμβάνει υπόψη αντίθετη πρακτική των άλλων κοινοτικών οργάνων. Υπογραμμίζει επίσης ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση θα έχει γι' αυτόν σημαντικές δυσμενείς συνέπειες σε περίπτωση μετατάξεώς του σε κάποιο από αυτά τα όργανα.
- 25 Κατά το καθού, η σύγκριση με την πρακτική των άλλων κοινοτικών οργάνων είναι αλυσιτελής. Αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο εφαρμόσε εσφαλμένα τον κανονισμό 3947/92, δεν θα είναι πλέον αναγκαία η

σύγκριση με την αντίστοιχη εφαρμογή του από τα άλλα όργανα. Αν, αντιθέτως, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο εφάρμοσε ορθά τον κανονισμό 3947/92, τούτο θα σημαίνει ότι το Δικαστήριο και η Επιτροπή τον εφάρμοσαν εσφαλμένα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα άνιση μεταχειρίσεως, καθόσον, όπως το ίδιο το Πρωτοδικείο έχει δεχθεί, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να συμβιβάζεται προς την αρχή της νομιμότητας (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Μαρτίου 1994, T-8/93, Hueet κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-365).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 26 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι ο ΚΥΚ πρέπει να ερμηνεύεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην παραβιάζεται υπέρτερος κανόνας δικαίου (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 1979, 156/78, Newth κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 989, σκέψη 13, in fine). Όμως, κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως είναι υπέρτερη αρχή του δικαίου (βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 1978, 83/76, 94/76, 4/77, 15/77 και 40/77, HNL κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 381, σκέψη 5, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1994, T-489/93, Unifruit Hellas κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1201, σκέψη 42).
- 27 Ενόψει της νομολογίας αυτής πρέπει να εξετασθεί αν το άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή στους διορισμούς που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του, χωρίς μια τέτοια ερμηνεία να παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 28 Συναφώς, το καθού διατείνεται ότι, ελλείψει ενδείξεων σχετικά με τη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να προσδώσει αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 3947/92, η ερμηνεία του άρθρου 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ υπό την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή στους διορισμούς που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του είναι απαραίτητη ώστε να τηρηθούν οι γενικές αρχές της μη αναδρομικότητας των νόμων και της ασφαλείας δικαίου.

- 29 Το Πρωτοδικείο δεν συµμερίζεται την άποψη αυτή. Πράγµατι, η έλλειψη αναδροµικής ισχύος του κανονισµού 3947/92 δεν µπορεί να αποτελέσει εµπόδιο στην άµεση εφαρµογή των διατάξεων τις οποίες προσέθεσε στον ΚΥΚ ως προς όλα τα άτοµα που εµπίπτουν στο πεδίο εφαρµογής τους, περιλαµβανοµένων των εκτάκτων υπαλλήλων που διορίστηκαν ως µόνιµοι υπάλληλοι πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισµού αυτού. Εξάλλου, το γράµµα του άρθρου 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν αποκλείει µια τέτοια ερµηνεία. Πράγµατι, η εν λόγω διάταξη απλώς ορίζει ότι ο έκτακτος υπάλληλος που διορίζεται ως µόνιµος υπάλληλος στον ίδιο βαθµό αµέσως µετά την περίοδο που απασχολείτο ως έκτακτος διατηρεί την αρχαιότητα κατά κλιµάκιο που είχε, ενώ δεν περιλαµβάνει κανέναν περιορισµό όσον αφορά την ηµεροµηνία του διορισµού αυτού.
- 30 Πρέπει να προστεθεί ότι η ερµηνεία του άρθρου 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ την οποία υποστηρίζει το καθού θα µπορούσε να οδηγήσει στην χορήγηση ευνοϊκότερου κλιµακίου στους υπαλλήλους που διορίζονται µετά την έναρξη της ισχύος του προαναφερθέντος κανονισµού έναντι εκείνου των διορισθέντων προηγουµένως υπαλλήλων.
- 31 Συνεπώς, το γεγονός ότι ο προσφεύγων διορίστηκε πριν από την έναρξη της ισχύος του άρθρου 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ δεν µπορεί να εµποδίσει την εφαρµογή της διατάξεως αυτής σε όφελός του, από της έναρξεως της ισχύος της. Η ως άνω ερµηνεία της εν λόγω διατάξεως είναι η µόνη που είναι σύµφωνη προς την αρχή της ίσης µεταχειρίσεως.
- 32 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το καθού, αρνούµενο να εφαρµόσει το άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ στην περίπτωση του προσφεύγοντος, παρέβη τη διάταξη αυτή και παραβίασε την αρχή της ίσης µεταχειρίσεως.
- 33 Βάσει όλων αυτών των παρατηρήσεων ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

Δεύτερος λόγος: παράβαση της υποχρέωσης αρωγής

Συνοπτική παράθεση των ισχυρισμών των διαδίκων

- 34 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι το καθού παρέβλεψε το καθήκον αρωγής που υπέχει έναντί του. Υπενθυμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, όταν λαμβάνουν μέτρα σχετικά με την κατάσταση των υπαλλήλων τους, οφείλουν να σταθμίζουν τα συμφέροντα της υπηρεσίας και τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων υπαλλήλων. Από το ιστορικό της παρούσας διαφοράς, ιδίως δε από την άρνηση του καθού να ερμηνεύσει το νέο άρθρο 32 του ΚΥΚ σε συνάρτηση με τον σκοπό του, προκύπτει ότι ουδέποτε πραγματοποιήθηκε μια τέτοια στάθμιση.
- 35 Κατά της επιχειρηματολογίας αυτής το καθού, επικαλούμενο τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Μαρτίου 1990, T-123/89, Chomel κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. II-131), και της 17ης Ιουνίου 1993, T-65/92, Arauxo-Dumay κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. II-597), υπενθυμίζει ότι η υποχρέωση αρωγής έχει τα όριά της στην τήρηση των ισχυόντων κανόνων. Λαμβανομένου υπόψη αυτού του περιορισμού, το καθού θεωρεί ότι δεν υφίσταται παράβαση της υποχρέωσης αρωγής, δεδομένου ότι εφάρμοσε ορθά το άρθρο 32 του ΚΥΚ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 36 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η τήρηση της υποχρέωσης αρωγής συνεπάγεται ότι η διοίκηση, όταν αποφαινεται επί της καταστάσεως υπαλλήλου, λαμβάνει υπόψη όχι μόνο το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον του υπαλλήλου και ότι η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει τη διοίκηση να ερμηνεύσει κοινοτική διάταξη σε αντίθεση προς το σαφές

γράμμα της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου, Chomel κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 32, της 16ης Μαρτίου 1993, T-33/89 και T-74/89, Blackman κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-249, σκέψη 96, και Arauxo-Dumay κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψεις 37 και 38).

- 37 Εν προκειμένω, το άρθρο 32, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ ερμηνεύθηκε υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή σε όλους τους υπαλλήλους, περιλαμβανομένων και εκείνων που διορίστηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 3947/92 (βλ. ανωτέρω, σκέψεις 26 έως 33). Επομένως, κατά την εξέταση του αιτήματος περί ανακατατάξεως κατά κλιμάκιο του προσφεύγοντος, η διοίκηση δεν είχε κανένα περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάταξή του αυτή και, κατά συνέπεια, δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε σύγκριση του συμφέροντος της υπηρεσίας προς το συμφέρον του υπαλλήλου κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής.
- 38 Συνεπώς, στην παρούσα υπόθεση, ο λόγος που στηρίζεται σε παράβαση της υποχρεώσεως αρωγής δεν ασκεί επιρροή.
- 39 Από το σύνολο των ανωτέρω παρατηρήσεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο ηττήθηκε και ο προσφεύγων ζήτησε την καταδίκη του στα δικαστικά έξοδα, το Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την άρνηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου να προβεί, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 3947/92 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών, σε ανακατάταξη κατά κλιμάκιο του προσφεύγοντος από 1ης Ιανουαρίου 1993, όπως είχε ζητήσει ο προσφεύγων με έγγραφο της 5ης Φεβρουαρίου 1993, καθώς και την απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1993 του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος κατά της αρνήσεως αυτής.

- 2) Το Ελεγκτικό Συνέδριο φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και εκείνα του προσφεύγοντος.

Saggio

Tiili

Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Μαρτίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. Saggio